אז תבאנה לתים נלים זנות: ההפטרה הנדירה והתנלומה הנלגבה: מלכט ללמה

The rarest of Haftarot and the Elusive Mystery of Shelomo's Judgment

ול"א ג

(ג) נַיָּאֶהַב שְּלֹמה אֶת־הְי לְלֶּכֶת בְּחֻקוֹת דְּנִד אָבֶיוְרַק בַּבָּמוֹת הִוּא מְזָבֵּח וּמִקְטִיר: (ד) וַיַּלֶךְ הַפָּלֶךְ גִּבְעָנָה לִּוְבַּח שְׁסֵל מִי הִיּא הַבְּמָה שְּלֵבו וּמִקְטִיר: (ד) וַיַּאֶרָ הַבְּעָנָה לִוְבָּח שְׁסֵל הִמִּוְבֵּי הִיּא יְרִשְׁבָּח הִיּא מִיבֶּבָה שְׁלִים הַלְּיִלָּה שְׁלְמֹה וְבָּבְי שְׁמִר הְיִשְׁרְבָּי בְּבְּמוֹת הִוּא מְזָבֵּח וּמִקְטִיר: (ד) וַיִּאֶמֶר שְׁלְמֹה אָת־הְיֹ לֶּבֶּבְ שְׁלְמֹה הָבְּלְוּ בְבָּאֶתֶת וּבִּצְדְקָה וּמִישְׁרָת בַבֵּב עְמֵּךְ וְמִשְׁלְחִ בְּבְבְּמוֹת בְּנִף בָּאֶמֶת וּבִּצְדְקָה וְמִאַר שְׁלְמֹה וְבָּבְר הַיָּה הְלִּבְּן בְּבָּמִית הְבָּבְ שְׁלְמֹה הְלִבְּי שְׁלְמֹה הְּלְבְּי בְּבָּלְוֹן נִרְאָבְּלְּ בְּבְּמוֹת הִוּץ בְּבְּלְוֹ בְּי מְשִׁרְ בְּבְּעוֹן בְּרְבָּבְ שְׁלְחִּל בְּבְּבְּלוֹת הְצִיבְ בְּבְּלוֹת הְצִיבְ בְּבְּלוֹת בְּבְר בְּבָּוֹך בְּבָשְׁלְתְּ בְּבְּלוֹת בְּבְר הְבָּיוֹ בְּבְבְיוֹת בְּבְר הְבָּיוֹת בְּבְבְית בְּבְר בְּבָּוֹת בְּבְרְבְיִי בְּבְּלוֹן בְּרְתִבְי בְּבְּעוֹן נִרְבָּבְיוֹ בְּבְיוֹת בְּבְבְיוֹת בְּבְרְבְיִי בְּבְּלְּלְ בְּבְייִם בְּבְּלוֹת בְּבְבְית בְּבְּבְיוֹת בְּבְבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְבְית בְּבְּלְוֹת בְּבְבְית בְּבְּעוֹן נִרְצְבָּר בְּבָּלוֹת בְּבְּבְיוֹן בְּרְבְבְיוֹ בְּבְּלְוֹם בְּבְיוֹב בְּבְּעוֹן בְּרְבָבְי בְּבְּלוֹת בְּבְּבְיוֹן בְּבְבְיוֹ בְּבְרִין בְּבְּבְיוֹת בְּבְבְיוֹב בְּבְבְיוֹת בְּבְבְיוֹת בְּבְבְיוֹב בְּבְבְיוֹב בְּבְבְיוֹן בְּבְרִבְייִם בְּבְּעִים בְּבְּבְיוֹ בְּבְרִין בְּבְּבְייִם בְּבְּעִים בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹת בְּבְבְייִם בְּבְּבְיוֹם בְּבְוֹלְ בְּבְרְיִם בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְייוֹ בְּבְרְיוֹן בְּבְבְייִם בְּלְבְיִי בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹב בְּבְיִים בְּבְּעִים בְּבְּבְייִם בְּבְיִים בְּבְבְייִם בְּבְּבְייוֹי בְּבְבְייִים בְּבְּבְייִם בְּבְיבְיוֹם בְּבְּבְייִם בְּבְיִים בְּבְייִים בְּבְּבְייוֹב בְּבְייִם בְּבְייִם בְּבְיבְייוֹב בְּבְייִבְבְייוֹב בְּבְייִבְייִים בְּבְייִים בְּבְייִם בְּבְייוֹב בְּבְייִם בְּבְייִים בְּבְייוּ בְּבְרְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹי בְּבְייִבְישְׁבְיוֹב בְּבְייִבְיי בְּבְיוֹי בְּבְייוֹבְייוֹם בְּבְיים בְּבְייוְ בְבְּבְייוּבְייוִבְייוּ בְבְּבְייוֹם בְבְּעִם בְּבְיוּ

(טז) אָז תָּבֹאנָה שְׁתַּיִם נָשִׁים זְּנִזְת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּצְמִּדְנָה לְפְנֵיו: (זז) וַתְּאמֶר הָאשֶׁה הֲאַתְל בְּיִ אֲלִי יִמְלְדְ אָלִּרְ הַּיִּ יְנִאָרְ יִשְׁבָּתְ זוּלְתִּי בְּבִית אֶחֶר וְמָלֵר עִמֶּה בַּבִּיִת: (זח) וַיְהִי בַּיָּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְהִּי וַתֵּלֶד גַּם־הָאשֵׁה הַזְּאת וְאָנַחְנוּ יַחְדָּוֹ אֵין־זֶר אִהְּנִנוּ בַּבִּיִת: (זמ) וַיְּבֶת בֶּן־הָאשֶׁה הַזְּאת לֵיְלָה <mark>אֲשֶׁר שְּׁכְבֶה עָלֵיוּ</mark>: (כ) וַתִּקְם בְּבְּיָת הָשְׁכִיבִהוּ בְּחֵיקֶה וְאֶת־בְּנָי מֵאֶץלִי וְצְבְּרְ וְשֵּבְּיוֹ בְּמִי אֲמָר בָּנְיִה הָשְּׁכִיבָה בְּחֵיקְה וְאָת־בְּנָי הַמֵּת הָשְּׁכִיבָה בְּחֵיקְה הָשְּׁרִי יְשָׁבְּר וְהְנֵה לְא־הְיִהְ בְּנִי הֲמֶלֶרְ וְאַבְר הַשְּׁבְיבָה בְּמָר לְאִיבְרְ הַמֵּת וְיִאָּת אֹכֶּירָת לְא כִי בְּנֵדְ הַמֵּת וְבְּיִי הָּמֵלְרְ וְאִבְי הָמֵי וְנִאָּת אֹכֶּירָת לְא כִי בְּנֵלְ הַשְּׁתְּר הָשִׁבְי הָמִי וְחִבּבְּרְנָה לְפְנֵי הַמֶּלֶךְ: (כג) וַתִּאמֶר הַפֶּלֶךְ זָּאת אֹכֶּירת לְא כִי בְּתָּלְ הָשִׁי וְחָבּבְּרְנָה לְפְנֵי הַמֶּלֶךְ: (כג) וַיִּאמֶר הַבָּלֶךְ זָּאת אֹכֶּירת מְהִבְּיְ הַתְּי וְנְבִּרְ הַבְּּיִי הְמֶּלֶךְ: (כג) וַיִּאמֶר הַבָּלֶךְ זָּאת אֹכֶּירת הָתִי וְחִבְּבֵּרְנָה לְפְנֵי הַמֶּלֶלְךָ: (כג) וַיִּאמֶר הַבֶּלֶלְךְ זָאת אֹכֶּירת הָּמִיר הָחָיי וְבְּבָּרְ הָבְּיִים לְּצִיי הַמֶּלֶלְן: (כג) וַיִּאמֶר הַבְּלֶּלְ זְאת אֹלֶּירת הָתִיי וְחָבְּבְּרְנָה לְפְנֵי הַמֶּלֶלְךָ: (כג) וַיִּאמֶר הַבְּלֶלְך זִאת אֹלֶּירת הַלְּיִי הָחָיי וְבְּבָּרְ הַבְּיִי הְבָּילְהָּיִם בְּבִּי הַמֶּלֶלְן.

(כד) וַיָּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחַוּ לִי־חָרֶב וַיָּבְאוּ הַחֶרֶב לְפְגֵי הַמֶּלֶךְ: (כה) וַיִּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּוְרָוּ אֶת־הַיָּעֶל הַחַי לִשְׁנְיִם וּתְנַּוּ אֶת־הַחֲצִי לְאָחֶת: (כו) וַתִּאמֶר הָאִשְּׁה אֲשֶׁר־בְּנָה הַחִׁי אֶל־הַפֶּׁלֶךְ כִּי־נִכְמְרַוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָה וַתְּאמֶרו בְּיָא אֲשֶׁר־בְּנָה הַחִׁי אֶל־הַפֶּׁלֶךְ כִּי־נִכְמְרַוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָה וַתְּאמֶרו בְּיִּא אֲשֶׁר־בְּנָה הַחֵי אֶלְי הַבְּיִלְוּד הַחַי וְהָמֶת אֵל־תְּמִיתְהוּ וְיָאת אֹמֶיֶרֶת נְּסִילְי גִם־לֵּךְ לְא יִהְיָה גְּוְרוּ: (כו) וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְּׂרְאֵל אֶת־הַמִּשְׁבְּטֹ אֲשֶׁר שְׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּאְת מִשְׁבָּט:

(מ) וַיְהִיֹ הָמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־בְּלִייִם בְּקּרְבִּוֹ לַצְשְּוֹת מִשְׁבָּט:

(מ) וַיְהִי הָמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־בְּלִייִשְׁרָאֵל:

Page 1

3 And Solomon loved the LORD, walking in the statutes of David his father; only he sacrificed and offered in the high places. 4 And the king went to Gibeon to sacrifice there; for that was the great high place; a thousand burnt-offerings did Solomon offer upon that altar. 5 In Gibeon the LORD appeared to Solomon in a dream by night; and God said: 'Ask what I shall give thee.' 6 And Solomon said: 'Thou hast shown unto Thy servant David my father great kindness, according as he walked before Thee in truth, and in righteousness, and in uprightness of heart with Thee; and Thou hast kept for him this great kindness, that Thou hast given him a son to sit on his throne, as it is this day. 7 And now, O LORD my God, Thou hast made Thy servant king instead of David my father; and I am but a little child; I know not how to go out or come in. 8 And Thy servant is in the midst of Thy people which Thou hast chosen, a great people, that cannot be numbered nor counted for multitude. 9 Give Thy servant therefore an understanding heart to judge Thy people, that I may discern between good and evil; for who is able to judge this Thy great people?' 10 And the speech pleased the LORD, that Solomon had asked this thing. 11 And God said unto him: 'Because thou hast asked this thing, and hast not asked for thyself long life; neither hast asked riches for thyself, nor hast asked the life of thine enemies; but hast asked for thyself understanding to discern justice; 12 behold, I have done according to thy word: lo, I have given thee a wise and an understanding heart; so that there hath been none like thee before thee, neither after thee shall any arise like unto thee. 13 And I have also given thee that which thou hast not asked, both riches and honour--so that there hath not been any among the kings like unto thee--all thy days. 14 And if thou wilt walk in My ways, to keep My statutes and My commandments, as thy father David did walk, then I will lengthen thy days.'

15 And Solomon awoke, and, behold, it was a dream; and he came to Jerusalem, and stood before the ark of the covenant of the LORD, and offered up burnt-offerings, and offered peace-offerings, and made a feast to all his servants.

16 Then came there two women, that were harlots, unto the king, and stood before him. 17 And the one woman said: 'Oh, my lord, I and this woman dwell in one house; and I was delivered of a child with her in the house. 18 And it came to pass the third day after I was delivered, that this woman was delivered also; and we were together; there was no stranger with us in the house, save we two in the house. 19 And this woman's child died in the night; because she overlay it. 20 And she arose at midnight, and took my son from beside me, while thy handmaid slept, and laid it in her bosom, and laid her dead child in my bosom. 21 And when I rose in the morning to give my child suck, behold, it was dead; but when I had looked well at it in the morning, behold, it was not my son, whom I did bear.' 22 And the other woman said: 'Nay; but the living is my son, and the dead is thy son.' And this said: 'No; but the dead is thy son, and the living is my son.' Thus they spoke before the king. 23 Then said the king: 'The one saith: This is my son that liveth, and thy son is the dead; and the other saith: Nay; but thy son is the dead, and my son is the living.'

24 And the king said: 'Fetch me a sword.' And they brought a sword before the king. 25 And the king said: 'Divide the living child in two, and give half to the one, and half to the other.' 26 Then spoke the woman whose the living child was unto the king, for her heart yearned upon her son, and she said: 'Oh, my lord, give her the living child, and in no wise slay it.' But the other said: 'It shall be neither mine nor thine; divide it.' 27 Then the king answered and said: 'Give her the living child, and in no wise slay it: she is the mother thereof.' 28 And all Israel heard of the judgment which the king had judged; and they feared the king; for they saw that the wisdom of God was in him, to do justice.

1 And king Solomon was king over all Israel